

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Турсунов В., гр. рЕП-41

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Безгінова Л.І.**
Харківський національний університет будівництва та архітектури

Однією з найбільш актуальних проблем є оцінка ефективності реальних інвестиційних проєктів, тому що саме в цій сфері полягають діючі заходи щодо виходу з економічної кризи, у якій знаходиться Україна.

Застосування різних методів аналізу інвестиційної діяльності припускає розмаїтість прогнозних розрахунків, що досягається шляхом використання математичних моделей у рамках електронних таблиць.

В економічній літературі критерії, які використовуються для аналізу ефективності інвестицій, поділяють на дві групи:

- засновані на статистичних (облікових) оцінках;
- базовані на дисконтованих оцінках.

До статичних методів оцінки відносять метод окупності інвестицій та метод визначення бухгалтерської рентабельності інвестицій. Перевагою цих методів є простота і надійність для проєктів, реалізованих протягом одного року. Але вони не враховують фактор часу, що робить їх менш доцільними при прийнятті інвестиційних рішень.

Міжнародна практика оцінки ефективності інвестицій в основному базується на концепції тимчасової вартості грошей. Побудова дисконтованих критеріїв оцінки базується на використанні грошей у часі. У світовій практиці більше поширення одержали такі динамічні моделі:

1. Метод чистого приведенного ефекту, або чистого дисконтованого доходу (NPV);
2. Метод дисконтованого індексу прибутковості (DPI);
3. Метод дисконтованого періоду окупності капіталовкладень (DPP);
4. Метод внутрішньої норми прибутковості (IRR);
5. Метод модифікованої внутрішньої норми прибутковості (MIRR).

Дані моделі, як і відповідні їм методи, використовуються у двох варіантах:

- визначення ефективності незалежних інвестиційних проєктів – для висновку про прийняття або відхилення проєкту;
- визначення ефективності взаємовиключних проєктів – для обрання певного проєкту з декількох альтернативних.